

Mødet den 14. Maj 1914.

Fraværende: Harald Jensen og Simonsen.

1. (J. Nr. 10—1914). Til Suppleant for Frk. Hulda Petersen som Medlem af **Repræsentantskabet for den elektriske Bane** valgtes Redaktør Højmark.
2. (J. Nr. 85—1914). Skrivelse fra Bestyrelsen for **Aarhus-Randers elektriske Bane** med Forslag til Stationens Beliggenhed i Aarhus.

Møller meddelte, at Banens Bestyrelse havde fremsendt 3 Forslag til Stationens Beliggenhed, og at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse var enigt om at indstille til Byraadet at give Bestyrelsen frit Valg mellem Forslagene. Det første Forslag var i Overensstemmelse med Koncessionsprojektet, det andet gik ud paa at lægge Godsstationen med Remise og Værksteder i »Ceres« Have, og det tredje Forslag endelig gik ud paa fuld Optagelse af den elektriske Bane paa Hammelbane- gaarden. Udvalget, som iøvrigt syntes bedst om det sidste Forslag, anbefalede som nævnt at give Bestyrelsen frit Valg mellem Forslagene, fordi det var visse Vanskeligheder forbundet med det 3. Forslags Gennemførelse, men skulde Forslag II blive valgt, maatte man forlange 2 Indkørseler, ved Vesterbrogade og Thorvaldsensgade, samt at Banens Bevogtning ved Overkørselen blev over-

taget af Banen selv. I de forskellige Forslag var der intet nævnt om den ofte nævnte Sidelinie fra Christiansbjerg til den nordre Bydel, uagtet denne Linie var en Forudsætning for Kommunens Garantitegning. Forhaabentlig havde Byraadets Medlemmer af Banens Bestyrelse Opmærksomheden henvendt paa Sagen, saaledes at man enten fik Sidelinien eller Sporvejen forlænget op til Christiansbjerg. Maaske var det en Fejl, at Sidelinien ikke var blevet indført i Koncessionen, men da Bestyrelsens Formand havde erkendt, at den var en Forudsætning for Garantitegningen, gjorde det vel ikke saa meget.

V e l l i kritiserede Koncessionsforslaget om Stationens Beliggenhed og at Bestemmelsen ved Garantitegningen om Sidelinien fra Christiansbjerg ikke var givet bindende Virkning overfor Selskabet, hvilket ogsaa fremgik deraf, at dette ganske havde udeladt Sidelinien i Forslagene. Taleren skulde indrømme, at han som nyt Medlem af Byraadet ikke var saa velbevandret i Banesagens Irgange, men det havde stødt ham, at der nu kun var Tale om et Andelsselskab, medens Garantitegningen formentlig var sket under Forudsætning af, at Banen blev bortforpagtet, og at der blev sikret Kommunen 3 %. Den Garanti, som Aarhus havde tegnet, var 8 Gange saa stor som den af Randers tegnede, uagtet sidstnævnte By sikkert vilde faa mere Glæde af Banen end Aarhus. Banen kunde i det hele taget let blive en meget bekostelig Foranstaltning for Aarhus, saa Taleren kunde ønske oplyst, hvorvidt Garantitegningen var juridisk bindende overfor Andelsselskabet.

F o r m a n d e n bemærkede, at Spørgsmaalet om Sidelinien var drøftet saa ofte, at han ikke nu, da det ikke laa for, skulde komme nærmere

ind derpaa. Forøvrigt mente han, at Selskabet var forpligtet til at oprette Sidelinien, hvis der ikke kom en Ændring i Stand med Sporvejsselskabet om en Forlængelse af Sporvejen til Christiansbjerg.

Jakob Jensen forstod, at Hr. Vetli ikke havde trængt dybt ind i Banesagen, idet Banen ikke var gaaet over til, men altid havde været et kommunalt Andelsselskab, i hvilket hver Andels-haver havde tegnet en Garanti, som de naturligtvis fremdeles stod inde for. Der var ikke sket og kunde ikke ske nogen Forandring ved Selskabets Stilling uden ved en Lovændring, og en saadan skulde først godkendes af samtlige interesserede Kommuner. Forpagtningsspørgsmaalet laa slet ikke for nu, idet man dog først maatte være klar over, om man i det hele taget skulde have en elektrisk Bane eller ej, hvilket Repræsentantskabet vilde tage Stilling til paa næste Repræsentantskabsmøde. Det der nu laa for, var de 3 Forslag til Stationens Beliggenhed i Aarhus, og herom skulde Taleren bemærke, at Projekt III efter hans Mening slet ikke kunde gennemføres, fordi den elektriske Bane ikke kunde indgaa som Led i det store Statsbaneprojekt, som man jo iøvrigt ikke kendte, og som efter de sidste Oplysninger slet intet blev til. Dette fremgik ogsaa deraf, at Baneautoriteterne tænkte paa at udvide Indkørselen til den nuværende Banegaard. Hvis Stationen skulde optages under Statsbanerne i Mølleengen, maatte den elektriske Bane svinge helt ud til Aabyhøj, og en saadan Bekostning havde Bestyrelsen ikke turdet paatage sig. Dertil kom at Hammelbanen ikke vilde kunne gaa ind paa nogen Overenskomst, der strakte sig ud over det Tidspunkt, da dens Banegaard indgik som Led i det store

Statsbaneprojekt, og det vilde da let kunde forme sig saaledes, at den elektriske Bane, hvis Statsbaneprojektet i Mølleengen blev realiseret, vilde komme til at ekspropriere paa ny. Af disse Grunde lod Plan III sig ikke gennemføre, og der var da kun Plan I og Plan II tilbage. Af disse var Plan I, Koncessionsforslaget, vel det dyreste, men det havde den gode Side, at det bragte Endestationen nærmere til Byens Hjerte end efter de andre Planer, foruden at Godsbanegaarden kom til at ligge paa Byens egen Grund. Dette kunde give Anledning til, at Byen udvidede sig mod Vest, hvad der jo ofte havde været Tale om, og langt vilde der heller ikke blive til Stationen fra den sydlige Del, naar Ringgaden blev fuldendt. Naar Aarhus Kommune havde tegnet saa stort et Bidrag, skyldtes det noget, at der var tænkt paa at faa noget ud af sin Jord, og i den Henseende havde det selvfølgelig Betydning, at Banegaarden kom til at ligge paa Kommunens Grund. Naar Udvalget indstillede at overlade Valget til Banens Bestyrelse, uagtet det ansaa Plan I for den bedste for Kommunen, var det, fordi det mente, at man burde stille sig loyalt overfor Landkommunerne. Taleren henstillede at følge Udvalgets Indstilling.

M i k a e l J o h a n s e n fandt det vanskeligt at forstaa, hvorfor man skulde foretrække Plan I i Stedet for Plan III, naar den var over 300000 Kr. dyrere. Hr. Møller havde da ogsaa sagt at det 3. Forslag var det bedste, saa det syntes naturligt at vælge det. Forøvrigt vilde Taleren ikke være med til at give Bestyrelsen Bemyndigelse til at gennemføre noget af Projekterne, før man havde Garanti for, at Sidelinien ned til Vennelyst blev til noget, eller man fik Forbindelse med

Sporvejen og Christiansbjerg. Dette Krav var blevet stillet som Betingelse for Kommunens Garantitegning og maatte opfyldes. Det kunde være meget rart at staa sig godt med Landboerne, men Byraadet havde ogsaa til Pligt at se paa Kommunens Fordel. Randers havde i saa Henseende stillet sig udmærket, idet det selv vilde bestemme, hvorledes Banen skulde indføres i Byen. Taleren kunde ganske give Hr. Vetli Ret i, at Forudsætningen for Garantitegningen nu var bristet, idet der nu var Tale om et Andelsselskab, medens det i sin Tid var et Aktieselskab, hvilket fremgik deraf, at Aarhus Amtsråd havde tegnet Aktier for 75000 Kr. og erklæret, at det kun betalte Beløbet, hvis det fik Aktier derfor.

Jakob Jensen hævdede, at Plan I ikke var over 300000 Kr., men kun 255000 Kr. dyrere end Plan III, og at det sidstnævnte Beløb endda maaske kunde nedbringes til 138000 Kr. Endelig maatte det jo erindres, at man slet ingen Sikkerhed havde for, at Stationen kunde forblive ved Hammelbanen, og skulde der saa findes en anden Plads, vilde man komme til at sidde net i det. Aarhus Amtsråd havde ikke altid vidst, hvad de vilde denne Sag, men der forelaa Eneretsbevilling og Love for Andelsselskabet, det blev Amtsrådet nødt til at bøje sig for. Gang efter Gang havde Banens Bestyrelse erklæret sig villigt til at løse Spørgsmaalet om en Forbindelse med den nordre Bydel, og skulde Sporvejsselskabet vise sig umedgørligt, kunde Sagen jo ordnes derved, at man gav Baneselskabet Koncession paa at drive elektrisk Sporvej fra Christiansbjerg til Vennelyst.

Mikael Johansen hævdede, at de af ham anførte Tal var i Overensstemmelse med de foreliggende trykte Oplysninger, og at man ingen Sik-

kerhed havde for at faa Sidelinien til Vennelyst eller faa Sporvejen forlænget til Christiansbjerg.

J a k o b J e n s e n fastholdt Rigtigheden af de af ham opgivne Tal.

C h r i s t e n s e n fandt, at Plan III var den mest tiltalende, fordi den var den billigste og mest praktiske, men skulde man ikke kunde faa en tilfredsstillende Overenskomst med Hammelbanen, maatte Plan I foretrækkes for Plan II, fordi den gav større Mulighed for Udvidelser. Taleren anbefalede Udvalgets Indstilling om at overlade Valget til Banens Bestyrelse.

F o r m a n d e n maatte erindre om, at Vennelyst ikke var nævnt som Endepunkt for en mulig Sidelinie til den nordre Bydel. For Øjeblikket var der næppe muligt for Banebestyrelsen at foretage noget med Hensyn til Sidelinien, men mulig vilde Hr. Mikael Johansen stille Forslag om at udsætte Sagen, for at man kunde spørge Bestyrelsen om dens Stilling til Sidelien.

M i k a e l J o h a n s e n vilde ikke stille noget Forslag, men kunde ikke stemme for Indstillingen. Hvis der ikke kom en Overenskomst i Stand med Sporvejsselskabet om en Forlængelse af Sporvejen, var Banebestyrelsen forpligtet til at anlægge en Sidelinie fra Christiansbjerg til den nordlige Bydel ved Vennelyst.

F o r m a n d e n ansaa det for ganske urimeligt at forlange, at Sporvejsselskabet i Øjeblikket skulde tage Stilling til Spørgsmaalet om en Forlængelse af Linien op til Christiansbjerg.

M i k a e l J o h a n s e n foreslog at udsætte Sagen, for at man kunde faa Sikkerhed for, at Banebestyrelsen arbejdede for at faa Sidelinien til Vennelyst.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 104—1914). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om at tiltræde det foreliggende Udkast til Overenskomst med de af Udvalget foreslaaede Ændringer angaaende Opførelsen af en **Gangbro over Aaen ud for Mørks-gade.**

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 101—1914). Besværing fra Beboerne af Grønland over **Ulemper fra Elektricitetsværkets Dieselmotor.**

Møller erindrede om, at der 2 Gange før havde foreligget Klage over Ulemper fra Dieselmotoren og meddelte, at der siden havde været klaget til Sundhedskommissionen, til hvis Møde i Anledningen Udvalget havde været tilsagt. Sundhedskommissionen havde sammen med Stadsingeniøren været i de paagældende Bygninger og havde der konstateret, at Rystelserne var ret generende, men mente imidlertid ikke, at der var noget for den at foretage. Man var dog blevet enig om at skrive til Leverandøren, Burmeister & Wain for at faa at vide, om der var nogen Mulighed for at dæmpe Rystelserne. Af Leverandørens Svarskrivelse vilde det dog ses, at der allerede var gjort alt muligt. Det eneste, der saa stod tilbage, var da enten at nedsætte Motorens Omdrejninger, hvilket vilde betyde et ret betydeligt Tab for Værket, eller at standse Motoren Kl. 10 om Aftenen, hvad selvfølgelig ogsaa vilde medføre Tab, idet der saa stedse skulde staa en Dampkedel opvarmet til at afløse Motoren. Det hele Forhold var ret kedeligt, og opnaedes der ikke Enighed med Klagerne ved en Forhandling, vilde de muligvis anlægge Sag mod Kommunen. Udvalget saa imidlertid ikke anden Udvej end at henholde sig til sin tidligere afgivne Erklæring i Sagen og iøvrigt

optage en Forhandling med Klagerne om at standse Motoren Kl. 10 eller 11 om Aftenen.

J a k o b J e n s e n indsaa ikke, at der var noget at forhandle om. Det klogeste var at afvente, hvad Klagerne vilde foretage sig.

J. C. P e t e r s e n erindrede, at Udvalget engang tidligere havde udtalt, at Motoren muligvis kunde standses Kl. 10 om Aftenen. Kunde dette lade sig gøre, vilde Beboerne vist være nogenlunde tilfredse.

M ø l l e r mente ikke, at Udvalget havde lovet at standse Motoren Kl. 10, men kun, at det havde lovet at tage saa meget Hensyn til Beboerne som muligt. I nogen Tid havde Motoren været standset Kl. 10, og den gik meget sjældent til Kl. 10.

Udvalgets Erklæring tiltraadtes.

5. (J. Nr. 111—1914). Skrivelse fra Bygningskommissionen angaaende Afgørelse i Sagerne vedrørende **de ulovligt indrettede Loftslejligheder i Ejendommene Syd for Hedemannsgade.**

F o r m a n d e n forelagde Bygningskommissionens Skrivelse, der gik ud paa at lade Sagerne falde, mod at Ejerne forpligtede sig til at bringe Loftsetagerne i lovligt Tilstand, hvilket Ejerne var gaaet ind paa.

Tiltraadtes.

6. (J. Nr. 112—1914). Indstilling fra det udvidede Udvalg angaaende **Kommunehospitalets Udvidelse.**

M o u s t e n forelagde det udvidede Udvalgs Indstilling, der gik ud paa at tilraade Byraadet at tiltræde Forslaget om Udvidelsen, saaledes som det i sin Tid var fremsendt fra Sygehusudvalget, at der foreløbig kun stilles 363000 Kr. til Raadighed, og at Pengene dernæst bevilges, efterhaanden som Detailplanerne fremlægges. Han tilføjede der-

næst, at Udvalget oprindeligt helst havde set Funktionærboligen lagt paa Vadskeriets Plads, men at de Herrer Magnus Nielsen og Vetli havde ment, at Vadskeriet burde bibeholdes og Funktionærboligen lægges ude ved Landevejen. At der foreløbig blev stillet 363000 Kr. til Raadighed vilde sige, at hele Udvidelsen med Undtagelse af Opførelsen af den medicinske Afdeling kunde foretages. I det hele taget havde de Herrer Magnus Nielsen og Vetli godkendt Udvalgets Forslag, idet det jo altid havde været Meningen at fremsende Detailplaner til Byraadet. Der havde i Udvalget været stillet Forslag om fremdeles at benytte Epidemibygningerne til medicinsk Afdeling, men der forelaa ikke nogen Indstilling i saa Henseende, idet det først maatte afgøres, om man risikerede, at de 75000 Kr., der var bevilget paa Finansloven til Tuberkulosehospitalet, vilde bortfalde, hvis Opførelsen af dette blev udsat.

P. P e t e r s e n glædede sig over den opnaaede Enighed og haabede, at Udvalget til Budgetbehandlingen vilde komme med Forslag om at forhøje Sygehustaksterne, fordi disse nu var latterligt smaa. De Priser, der passede for 25 Aar, kunde ikke passe i vore Dage, og blev de ikke forhøjede noget, kunde man faa Lov til at blive ved at bygge Hospitaler i det uendelige.

M a g n u s N i e l s e n kunde i det væsentlige slutte sig til Hr. Moustens Udtalelser og skulde erkende, at der paa Sygehuset tiltrængtes mange Forandringer, før alt kunde siges at være saaledes som det burde. Under de nuværende finansielle Forhold kunde der næppe samles et Flertal i Byraadet for at bevilge det store Beløb, der vilde medgaa til Opførelse af en medicinsk Afdeling. I øvrigt vilde de 63000 Kr. af den nu foreslaaede

Bevilling paa 363000 Kr. medgaa til Foranstaltninger, der forlængst burde været udført. Hr. Vetli og Taleren mente, at Vadskeriet burde bibeholdes i Forbindelse med Hospitalet, hvilket Udvalget jo ogsaa var gaaet med til. Med Hensyn til den medicinske Afdeling mente de to Herrer, at man foreløbig maatte kunne indrette sig i Epidemibygningerne. Lægerne fastholdt ganske vist, at hele Udvidelsen burde fuldføres paa engang, men de indrømmede dog, at Byraadet ogsaa maatte se paa Sagens finansielle Side, og kunde i Henhold hertil resignere. Forhaabentlig kunde Tilskudet til Tuberkulosehospitalet bevares, naar man gav fornuftige Grunde for Udsættelsen af Hospitalets Opførelse, til de finansielle Forhold tillod det.

Vetli anbefalede Indstillingen og navnlig den Del der gik ud paa foreløbig at indrette Epidemibygningen til medicinsk Afdeling. Vadskeriet vilde blive bygget saaledes, at det kunde tilfredsstille Fordringerne, naar den store medicinske Afdeling til sin Tid blev bygget. Af det foreslaaede Beløb skulde der anvendes 50000 Kr. til en Sektionsstue. Den nuværende var langtfra tilfredsstillende, og Lægerne holdt paa, at det var af stor Betydning at faa en god Sektionsstue for at bevare Muligheden for at faa Prosektor hertil.

Jakob Jensen saa ingen Grund til at forhøje Sygehustaksterne. De sunde maatte med Glæde bidrage til, at de syge billigst muligt kunde genvinde deres Helbred. Der var næppe heller nogen Stemning for at forhøje Taksterne, men skulde Hr. P. Petersen vedblivende ønske at faa Taksterne sat op, maatte han vist helst selv stille Forslag derom. Det glædede Taleren, at det kombinerede Udvalgs Forslag godkendte Sygehusudvalgets oprindelige Forslag, for dette gik jo netop ud

paa, at de enkelte Bevillinger først skulde gives efterhaanden, naar Detailplanerne forelaa. Taleren havde helst set, at Funktionærboligen var kommet til at ligge mod Øst, men naar man ønskede den lagt mod Vest, skulde han dog ikke indvende noget derimod, da dette Spørgsmaal var af mindre Betydning. Realiteten var, at Bygningen var paatrængende nødvendig. Det vilde være naturligst at begynde med den medicinske Afdeling først og udskyde de mindre Arbejder til senere, og det var meget tvivlsomt, om Regering og Rigsdag blev ved at optage 75000 Kr. paa Finansloven Aar efter Aar til Tuberkulosehospitalet. Velvillien mod Aarhus var ikke saa stor, saa skulde Epidemibygningerne indrettes til medicinsk Afdeling. kunde man næppe vente at faa de 75000 Kr. Taleren vilde derfor henstille til Udvalget at benytte Epidemibygningerne som nu og først forandre deres Indretning, naar man kunde faa dem befriet for Patienter. Efter Indstillingen vilde man være naaet saa langt, at Udvalget kunde gaa i Gang med Arbejdet, og om 1 à 1½ Aar vilde Forholdet være saaledes. at ingen kunde modsætte sig at bevilge det Beløb, der vilde medgaa til den medicinske Afdeling.

M o u s t e n troede ikke, at Lægerne vilde give Hr. Magnus Nielsen Ret, hvis de kunde faa Ordet i Byraadet. Der forelaa som før ingen Indstilling om at lave Epidemibygningerne om, dels fordi man saa vilde komme til at mangle Plads, og dels fordi man ikke vidste, om man saa vilde faa de 75000 Kr. Skulde Epidemibygningerne laves om, burde det være til Tuberkulosehospital. Der havde været mange Vanskeligheder ved at opnaa Tilskudet paa 75000 Kr., saa kom man nu med Forslag om at udskyde Tuberkulosehospitalets Indretning, mi-

stede man let Pengene. Det vilde utvivlsomt snart blive nødvendigt at komme med Forslag om at opføre den medicinske Afdeling.

J. C. P e t e r s e n hævdede, at det ikke lod sig gøre at begynde paa den medicinske Afdeling straks. Hvorledes man end greb Sagen an, vilde det vare flere Aar, inden man kunde indrette Tuberkulosehospitalet, saa naar man gjorde Ministeriet bekendt med, at Planen til Udvidelsen nu var færdig, men at man maatte begynde paa en bestemt Maade, maatte tage Udvidelsen i mindre Stykker, saaledes at de 75000 Kr. ikke vilde blive brugt før om nogle Aar, saa vilde Beløbet nok blive staaende paa Finansloven. Man kunde ikke lave hele Hospitalet til en Byggeplads, saa vilde der ingen Plads blive til Patienterne.

M a g n u s N i e l s e n mente at have udtalt, at Lægerne selvfølgelig helst vilde have det hele færdigt paa engang, men at de ogsaa havde indrømmet, at der maatte ses hen til, hvad man kunde overkomme i pekuniær Henseende. Naar man foreløbig skulde bruge det fremtidige Tuberkulosehospital til medicinsk Afdeling, vilde det være naturligst straks at indrette det saaledes, at det med smaa Forandringer til sin Tid kunde indrettes til sit nye Brug. Udvalget havde været enigt om, at den medicinske Afdeling maatte vente til sidst, og at de andre Foranstaltninger først maatte iværksættes, fordi de skulde bruges til at drive den medicinske Afdeling.

P. P e t e r s e n skulde ikke udtale sig om, hvorvidt der kunde skabes Flertal eller ej for en Takstforhøjelse, men han maatte dog have Lov til at fremsætte sin Mening om, hvad han ansaa for det bedste.

J a k o b J e n s e n fremhævede, at de Herrer Magnus Nielsen og Vetli havde tiltraadt Udvalget

for at undersøge, om noget kunde spares, men at de ikke havde været i Stand til at finde noget Sted, hvor dette lod sig gøre. Taleren vidste godt, at Hr. Magnus Nielsen vilde sige, at der kunde spares paa Vejanlægene, men naar man kom til dem, skulde det nok vise sig, at man heller ikke paa dette Omraade kunde nøjes med mindre, end Udvalget havde foreslaaet.

S a m u e l s e n ansaa det for meget kedeligt, at de 75000 Kr. ikke kunde blive benyttet. Det havde ikke gaaet helt glat med at faa dem opført paa Finansloven, og de kunde næppe blive staaende Aar efter Aar, til det behagede Byraadet at forlange dem.

M a g n u s N i e l s e n hævdede, at der allerede var fundet adskillige Bespareser. At Funktionærboligen blev lagt mod Vest, saaledes at Vadskeriet kunde bibeholdes, betød saaledes en stor Besparelse.

N. J o h. L a u r s e n bemærkede, at der ikke plejede at være Vanskeligheder for Genbevillinger, naar en Bevilling først engang var opført paa Finansloven. Maaske vilde det være hensigtsmæssigt at underrette Ministeren om, at de 75000 Kr. ikke vilde kunne bruges i Aarets Løb.

J. C. P e t e r s e n hævdede, at der ikke var blevet forlangt nogen Bevilling af Udvalget, og at der saaledes ikke var Tale om nogen Besparelse. De opstillede Tal havde været rent kalkulatoriske, og det var udtrykkeligt blevet sagt, at de egentlige Overslag vilde komme sammen med Detailplanerne.

M o u s t e n udtalte, at man godt kunde af-tage de 75000 Kr. i Aar, men at der saa ingen medicinske Patienter kunde optages paa Kommune-hospitalet.

Jakob Jensen var ganske enig med Hr. J. C. Petersen i, at der ingen Besparelser var blevet paapeget, men han maatte atter gøre opmærksom paa, at Udvalget var blevet suppleret med de Herrer Magnus Nielsen og Vetli, for at disse skulde finde Besparelser.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 56—1914). Indstilling fra Forskønnelsesudvalget og Markudvalget om, at **Vennelyst og Galgebakken overlades Landøkonomisk Selskab** i Dagene den 27.—28. Juni paa sædvanlige Vilkaar.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 25⁶—1914). Skrivelse fra Indenrigsministeriet med Erklæring fra Københavns Magistrat angaaende **Gennemførelse af Beværterlovens Bestemmelser med Hensyn til Det forenede Dampskibsselskabs Skibe**, der anløber Aarhus.

Fra Budgetudvalget forelaa Indstilling om at tiltræde Magistratens Erklæring, der gaar ud paa, at Selskabet selv erhverver Beværterbevilling samt Tilladelse til at lade Beværtningen drive ved de dertil i de forskellige Skibe antagne Restauratører eller Hovmestre, medens disse i Tilfælde, hvor Forholdet ønskes ordnet saaledes, at de driver Beværtningen for egen Regning, selv maa erhverve den dertil fornødne Bevilling. Angaaende Fordeelingen af Brændevinsafgiften gaar Erklæringen ud paa, at Afgiften for de af Det forenede Dampskibsselskabs Skibe, der med København som Udgangspunkt fare i fast Rute i indenrigs Fart, fordeles med Halvdelen til København og Halvdelen til Rutens Endestation i Forhold til den paa hvert Sted paalignede Afgift.

Indstillingen tiltraadtes.

9. (J. Nr. 93—1914). Andragende fra Idrætsklubben »Fremad« om et **Tilskud paa 200 Kr. til et Marathonløb** 1. Pinsedag.

Formanden forelagde Budgetudvalgets Indstilling, der gik ud paa at bevilge de 200 Kr.

P. Petersen bemærkede, at der saa at sige hver Uge kom Anmodninger om Tilskud til den Slags Foranstaltninger, og at der ikke var Mening i at bevilge disse Tilskud under den nuværende finansielle Situation. Foreningerne burde selv afholde saadanne Udgifter, saa Taleren vilde foreslaa at nægte Bevillingen.

Formanden udtalte, at Budgetudvalgets Stilling var dikteret af andre Byers Stilling til den Art Tilskud.

Indstillingen vedtoges.

10. Andragende om **Dispensation fra W. C. Regula-**
tivet for:

a. (J. Nr. 2²²—1914). Mørksgade Nr. 1.

b. (J. Nr. 2²³—1914). Nørrealde Nr. 35.

Bevilgedes.

11. Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens**
§ 21 for:

a. (J. Nr. 2²⁷—1914). Havnegade Nr. 42 og Revet
Nr. 9.

b. (J. Nr. 2³⁸—1914). Ryesgade Nr. 23.

Anbefaledes.

12. Andragende om **Approbation paa Udstyknings-**
plan for:

a. (J. Nr. 1²—1914). Matr. Nr. 83 g af Mark-
jorderne.

b. (J. Nr. 1³—1914). Matr. Nr. 1798 af Bygrun-
dene.

c. (J. Nr. 1⁴—1914). Matr. Nr. 358 a og 359 a af
Bygrundene.

Anbefaledes.

